

3. november 2009.

Forslitte floskler i menykritikk

I et syvspalters oppslag over to sider (s. 12-13) i Aftenposten søndag 1. november har avisens journalist Liv Skotheim tatt med seg forfatter og tidligere språkforsker Helene Uri på skrivefeiljakt i restaurantenes menyer. Det er et taknemlig oppdrag. Ikke overraskende bringer jakten for dagen et rikt tilfang av slurv og ubehjelpeligheter, som påkaller kyndig bruk av rødblyanten. Slikt er det lett å gjøre seg lystig over, om man da ikke heller velger å forarges.

Og hva ville vel Henrik Ibsen ha gjort hvis han hadde sett språket som serveres i menyen på Grand Café? Ifølge reportasjen ville Ibsen (som levet i en tid da man formodentlig var forskånet fra å påtreffe den slags språklig grums på honnorte spisesteder) henholdsvis ha «snudd seg i graven», «satt kaffen i vrangstrupen» og «tatt sin hatt og gått». Hvorvidt Ibsen ville hatt sans for avisens bruk av det norske språks tre mest forslitte floskler, vites ikke. Derimot ville han utvilsomt ha vært kjent med at Sarah Bernhardt – med eller uten «mørk Couverture» – staves med en «t» til slutt i navnet.

ODD GUNNAR SKAGESTAD

Oslo